

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 51/2023
01.02.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Мирољуба Томића, Биљане Синановић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Бојана Милићевића, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Марка Томовића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Чачку К бр.21/21 од 11.03.2022. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.386/22 од 09.09.2022. године, у седници већа одржаној дана 01. фебруара 2023. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Бојана Милићевића - адвоката Марка Томовића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Чачку К бр.21/21 од 11.03.2022. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.386/22 од 09.09.2022. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Чачку К бр.21/21 од 11.03.2022. године окривљени Бојан Милићевић оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од три године. У ову казну, окривљеном је урачунато време проведено у притвору од 19.07.2020. године до 17.08.2020. године, сходно одредби члана 63. КЗ.

На основу члана 297. став 5. у вези члана 86. КЗ, према окривљеном је изречена мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије, у трајању од три године, рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере.

Окривљени је обавезан да суду, на име паушала, плати износ од 15.000,00 динара а на име трошкова кривичног поступка износ од 45.844,76 динара, те да Вишем јавном тужилаштву у Чачку на име трошкова кривичног поступка плати износ од 130.820,60 динара, као и да оштећеној АА на име њених трошкова поступка исплати износ од 90.750,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Окривљени је обавезан и да плати трошкове кривичног поступка законском заступнику покојног оштећеног ББ и оштећене ВВ, о чијој висини ће бити одлучено посебним решењем.

Оштећени ВВ и АА, као и законски заступник покојног оштећеног ББ упућени су на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.386/22 од 09.09.2022. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Бојана Милићевића – адвоката Марка Томовића, а пресуда Вишег суда у Чачку К бр.21/21 од 11.03.2022. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Бојана Милићевића – адвокат Марко Томовић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде у погледу правне оцене дела и окривљеног огласи кривим за кривично дело из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ и осуди га на казну затвора у трајању од једне године која ће извршити у просторијама у којима окривљени станује, са или без примене електронског надзора.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члана 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног Бојана Милићевића у захтеву за заштиту законитости истиче да се нижестепене пресуде заснивају на доказу на ком се по одредбама ЗКП не могу заснивати – на записнику о главном претресу од 10.03.2022. године о испитивању вештака саобраћајне струке Драгојла Претењака, у делу у којем се вештак изјашњавао о могућности окривљеног да узме алкохол из касете возила, обзиром да по мишљењу браниоца на ове околности треба испитати вештака за област трасологије, а не вештака саобраћајне струке.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног су, по оцени Врховног касационог суда, неосновани.

Наиме, налаз и мишљење судског вештака саобраћајне струке Драгојла Претењака резултат је законито спроведене доказне радње вештачења, и као такав представља законит доказ, обзиром да из списка предмета произилази да је наведено вештачење извршено и налаз и мишљење о техничкој исправности возила сачињен по наредби Основног јавног тужиоца у Горњем Милановцу од 20.07.2020. године. Наведени вештак је на главном претресу одржаном дана 10.03.2022. године, након што је упозорен на раније положену заклетву, дао исказ у вези са техничким прегледом возила и изјаснио се о томе, а налаз и мишљење су дати у складу са правилима струке, сходно одредбама ЗКП, то су неосновани наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног да овај исказ представља незаконит доказ.

Поред тога, наводима захтева се оспорава и садржина налаза и мишљења наведеног вештака и указује да је вештачење требало да обави други вештак – за област трасологије, односно побија се чињенично стање утврђено у правноснажној пресуди, а што не може бити предмет испитивања поводом истакнуте повреде закона.

Из наведених разлога, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Бојана Милићевића - адвоката Марка Томовића, у овом делу одбијен је као неоснован.

У осталом делу, исти захтев одбачен је као недозвољен.

Наиме, бранилац окривљеног у осталом делу само формално истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, због које је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљенима преко бранилаца, али не наводи конкретно у чему се ова повреда састоји, већ с тим у вези указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа, односно на повреду одредаба члана 440. ЗКП, истицањем да се према изведеним доказима не може искључити да алкохолемија која је код окривљеног утврђена потиче од конзумирања алкохола након незгоде, те да према личним опажањима испитаних сведока окривљени није одавао утисак особе која је под дејством алкохола, а што према ставу браниоца потврђује одбрану окривљеног да је алкохол конзумирао непосредно након незгоде.

Како погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешна оцена доказа, односно повреда одредаба члана 440. ЗКП, не представља у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца, то је захтев у овом делу одбачен као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић